

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 023251 18 Кж
Бања Лука, 14.12.2018. године

Врховни суд Републике Српске Посебно вијеће за организовани и најтеже облике привредног криминала састављено од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњичених Д.Ц., М.В. и Љ.В., због постојања основане сумње да су починили кривично дјело отмице из члана 142. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осумњиченог Д.Ц., адвоката А.М. из Б.Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број: 11 0 К 023251 18 Кв 4-п од 05.12.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 14.12.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осумњиченог Д.Ц., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број: 11 0 К 023251 18 Кв 4- п од 05.12.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број: 11 0 К 023251 18 Кв 4 – п од 05.12.2018. године, продужен је притвор осумњиченом Д.Ц. за још 2 (два) мјесеца, против кога се води истрага да је заједно са М.В. и Љ.В. починио кривично дјело отмице из члана 142. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 63/17, у даљем тексту: КЗ РС). Притвор је према осумњиченог Ц. продужен из притворског разлога предвиђеног одредбом члана 197. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавила бранилац осумњиченог, адвокат А.М. из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде „одредаба материјалног права“ и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да се рјешење укине и осумњичени пусти на слободу или да му се изрекну мјере забране.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

У основи, жалба не оспорава постојање основане сумње да је осумњичени Д.Ц. починио кривично дјело за које се терети, међутим, истиче да имајући у виду доказе тужиоца, осумњичени није имао улогу директног извршиоца дјела, већ помагача и да због тога, није оправдано изрицање мјере притвора према истом, као најстрожије мјере предвиђене одредбама ЗКП РС. Осим тога, жалбом се оспорава оправданост продужења притвора из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Изнесени приговори су неосновани. Наиме, имајући у виду начин извршења кривичног дјела, како је описан у Наредби о спровођењу истраге и Наредби о проширењу истраге, те до сада прикупљене доказе, правилно је побијано рјешење закључило да су радње како осумњиченог Ц., тако и осумњичених М. и Љ.В., резултат заједничке одлуке (познају се дуги низ година бавећи се спортом - боксом). Сваки од осумњичених је, несумњиво, дао допринос у извршењу овог кривичног дјела, па и осумњичени Д.Ц. Коначно, у наставку истраге ће се моћи конкретније одредити улога сваког од осумњичених, због чега је неоснован приговор из жалбе да осумњичени Ц. није био директни извршилац предметног кривичног дјела, већ да је био само помагач.

Надаље, супротно жалбеним приговорима, за успостављени притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачке а) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу детаљно и аргументовано образложење, које овај суд у цјелости прихвата као ваљано. Наиме, побијано рјешење је правилно утврдило да постоји опасност од бјекства осумњиченог, имајући у виду да је исти рођен у РС, има стално мјесто боравка у Л., па када се ове чињенице доведу у везу са његовим понашањем у периоду прије одређивања једномјесечног притвора (није примио позив Тужилаштва за саслушање, након тога, није реализована наредба издата Судској полицији за његово довођење због тога што је непознат у мјесту Г.П. З.), ради чега је била расписана потјерница, у цијелости се потврђује правилност закључка побијаног рјешења да постоји реална опасност од бјекства и да су испуњени законски услови за продужење притвора против осумњиченог из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Неоснован је и приговор браниоца осумњиченог којим се указује да је притвор незаконит због чињенице да тужилац прије стављања приједлога за продужење притвора, није размотрио могућност примјене блаже мјере, јер је првостепени суд размотрио ту могућност, те је оцјенио да се блажим мјерама, односно, мјерама забране, не би обезбједило успјешно вођење кривичног поступка и да је неопходно осумњиченом продужити притвор.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење укине и осумњичени пусти на слободу, односно, да му се умјесто притвора, одреде мјере забране, није основано.

Из наведених разлога жалба браниоца осумњиченог није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и одлучити као у изреци овог рјешења на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић